

Mustaan sutaaniin pukeutunut Turun katolinen kappalainen on vastassa jo kirkon portailla. Isä Trin kädenpuristus on luja ja katse on rehellen avoin. Hymy on tarttuva. Portaat yläkertaan katolisen seurakunnan pappilaan noustuamme isä Tri, Toan Tri Nguyen 32, alkaa kertoa:

– Tämä Turun katolinen seurakuntamme on, kuten koko Suomen hiippakunta, tavattoman monikansallinen. Puolet jäsenistämme on taustaltaan ulkomaalaisia. Meillä on täällä suuret ryhmät puolalaisia, Irakin kaldealaisia ja meitä Vietnamista tulleita, sekä kymmeniä muita kansallisuksia.

VELI KUOLI, ISÄ VANGITTIIN

Isä Tri puhuu vieraalla korostuksella, mutta kieli on huoliteltua, parempaa kuin meistä useimpien. Hän kertoo synnyinseudustaan Tra Vinhin kaupunkia ympäröivästä maaseudusta Vietnamin eteläosassa. Buddhalaisessa maassa katoliset muodostavat huomattavan vähemmistön ja suhteet kommunistisiin vallanpitäjiin eivät ole erityisen lämpimät.

– Vaikka synnyin sodan päättymisen jälkeen, se oli aina kuitenkin läsnä. Invalideja oli paljon ja melkein kaikki perheet olivat kokeneet menetyksiä. Isäni joutui myös tarttumaan aseeseen puolustaessaan muiden mukana kotiseutuaan Vietkongia vastaan. Näissä verisissä levottomuuksissa, sodan jo päättyttyä, vanhin veljeni sai surmansa. Isäni vangittiin ja vapauduttuaan hän pakeni Thaimaan pakolaisleireihin venepokolaisena.

– Kolmen leirivuoden jälkeen isä sai mahdollisuuden päästä Suomeen. Minä saavuin uuteen kotimaahani vuonna 1991. Olin juuri täyttänyt kolmetoista vuotta. Emme tienneet Suomesta juuri mitään. Ainoastaan sen, että maa oli pohjoisessa ja kaukana. Tulo keskelle vierasta kieltä ja kulttuuria ei ollut helppoa. Sain yläasteella kuulla huomautuksia vieraasta ulkonäöstäni, mutta varsinaista rasismia en kohdannut. Luonteeni kuuluu väistää aggressiivisia tilanteita ja ihmisiä. Olen sopeutuja.

TOISIN KUIN DA VINCI -KOODI

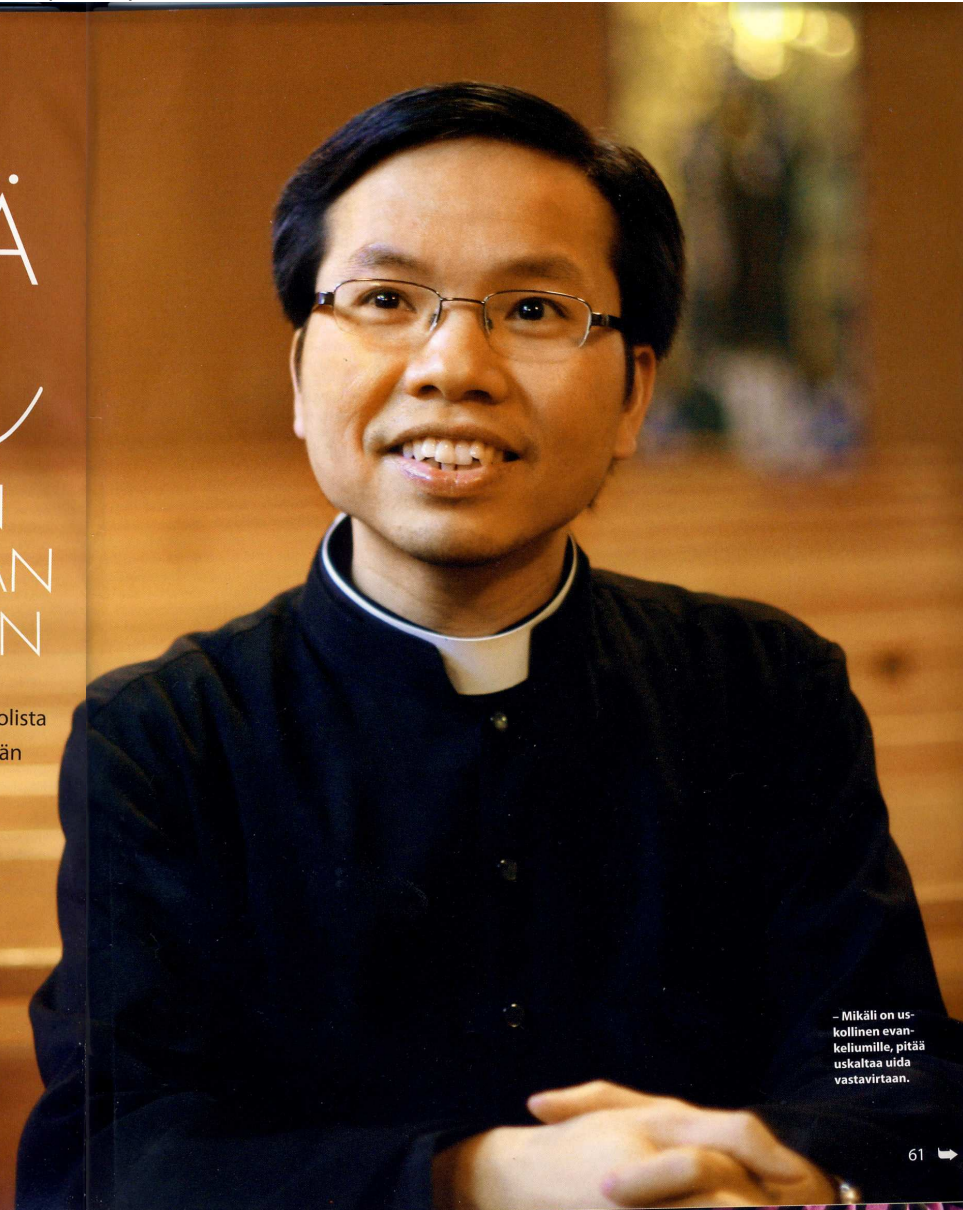
Kutsumusta pappeuteen Toan Tri, 10-lapsisen perheen kuopus, tunsu jo lapsena Vietnamin. He asuivat katolisen kirkon lähellä ja usko oli kaikille mitä luonnollisin asia. Sadekaudella oli paljon hautajaisia, sillä salamankut tappoivat maatyöläisiä riisipelloille. Toan Tri halusi auttaa ihmisiä ja tuoda heille lohtua vaikeuksissa.

Vartuttuaan ja opiskellessaan Järvenpään lukiossa Toan Tri tunsu kutsumuksen vain vahvistuvan. Hän keskusteli asiasta paljon oman katolisen kirkkoherransa kanssa. Toan Tri valmistui ylioppilaaksi ja työskenteli vuoden verran vetoketjutehtaassa. Se oli tulevalle papille hyödyllinen opetus siitä, mitä rahan ansaitseminen käytännössä tarkoittaa.

ISÄ Tri ON KAHDEN VALTAKUNNAN KANSALAINEN

Isä Tri palvelee monikulttuurista katolista kirkkoa Suomessa. Hän kantaa ristiään ruohonjuuritasolla.

TEKSTI JA KUVAT: TIMO KIRSILÄ

– Mikäli on uskollinen evankeliumille, pitää uskaltaa uida vastavirtaan.

– Pyhä kirkko tarjoo näkyvän merkin Kristuksen läsnäolosta tässä maailmassa.

Suomen katolisen hiippakunnan tuoloinen piispa Paul Verschuren lähetti Toan Trin Lontooseen Westminsterin katoliseen pappisseminariin, jossa hän opiskeli kaksi vuotta filosofiaa.

Palattuaan Suomeen Toan Tri suoritti asevelvollisuutensa siviilipalvelumiehenä terveyskeskuksen vuodeosastolla. Iltaisin hän opiskeli työväenopistolla italijan kieltä, sillä uusi piispa Josef Wröbel oli katsonut parhaaksi lähettää nuoren seminaarilaisen Lontoon sijasta Roomaan jatkamaan opintojaan Opus Dein ylläpitämässä oppilaitoksessa.

Isä Tri naurahtaa verratessaan Dan Brownin *Da Vinci -koodin* antamaa kuvaa todelliseen Opus Deiin. Salamurhaajien lähettämisen sijaan järjestö rohkaisee katolisia etsimään Jumalan läsnäoloa arkisessa elämässään. Ikävää Toan Trin mielestään on se, että fiktiiviset tarinat vaikuttavat ihmisten mielikuviin.

– Sain nauttia korkeatasoista opetusta monikansallisessa opiskelijajoukossa. Vaikka minut ’määrättiin’ Roomaan piispan käskystä, osoittautui tuo päätös viisaaksi ja minulle hyödylliseksi. Samalla opin mitä kuuliaisuus tulevalle papille merkitsee. Johdatus on tärkeää, eivät omat mielihalut. Jumala puhuu meille myös muiden ihmisten kautta.

KUOLEMA ALTARIN EDESSÄ

Vietettyään kolme vuotta Roomassa Toan Tri palasi takaisin Suomeen ja piispa sijoitti hänet Turkuun Pyhän Birgitan ja Autuaan Hemmingin seurakuntaan. Siellä hänet vuonna 2006 vihittiin ensin diakoniksi ja sitten lopulta katoliseksi papiksi.

Juhlallinen prostraatio tapahtui Naantalien entisessä luostarikirkossa. Vihittävä makaa alttarin edessä, kuulee itselleen ja uudestisyntyne papputeen, omistaen itsensä täysin Jumalalle.

Tämä sitoumuksen ehdottomuus saattaa olla meille vaikeasti ymmärrettävää katolisuuksessa. Uhrata itsensä ja elämänsä kokonaisuudessaan. Puhutessa katolisesta papista on tämä käsitettävä kirjaimellisesti. Koko uhrin ajatus onkin melkoisen vieras omalle ajallemme; kaikki ympärillämme kehottaa itsekkyyteen ja henkilökohtaisen edun tavoitteluun itsekieltämyksen sijasta.

ATEISTI JÄÄ PUOLITIEHEN

Isä Tri sanoo, että messu ja rippi ovat hänelle äärettömän suuria asioita.

– Pyhässä messussa maa ja taivas kohtaavat ja Kristus on konkreettisesti

läsnä. Ripissä taas ihminen vapautuu syntitaakastaan.

Nuori kappalainen puhuu paljon ja nopeasti eri asioista, vaikkapa uskonnon ja tieteen suhteista.

– Ei niissä ole mitään ristiriitaa. Ne ovat kaksi eri tapaa pyrkiä Jumalan luo. Tiedehän on Jumalan antama keino pyrkiä hänen yhteyteensä. Tieteellä on omat kriteerinsä, samoin kuin rajansakin. Usko jatkaa vielä siitäkin mihin tiede päättyy.

– Kyky tunnistaa ja tunnustaa Jumala on lahja sekin. Yhteistyötä ihmiseltä se kuitenkin vaatii. Ympäriöivän maailman häiriötekijät saattavat kuitenkin johtaa totuuden hämärtymiseen, jolloin ihmisen jää puolitiehen.

Tätä isä Tri kutsuu ateismiksi. Hänen mukaansa rehellinen ja kokonaisvaltainen asioiden tutkiminen johtaa aina päätelmään Jumalan olemassaolosta.

PERHEIDEN HYVINVOINTI

Isä Tri kertoo elävänsä selibaatissa, eikä ainoastaan siksi että kirkko niin määrää, vaan myös seuratakseen tässäkin asiassa Kristuksen esimerkkiä.

– Tietysti kiusauksia on paljon, olenhan vain ihminen. Internetissä napinpainallus voi johdattaa väärille sivuille. Maailma kannustaa nautintoihin. Minulle Kristuksen seuraaminen on kuitenkin hyvin konkreettista; joka haluaa seurata minua, kieltäköön itsensä, ottaakoon ristinä ja tulkoon perässään.

– Joskus selvitellessäni seurakuntalaisten perheriitoja siunaan Jumalaa selibaatista. Tätä ei pidä ymmärtää väärin. Kunniotan suuresti perhe-elämää, mutta se ei ole minun tieni, isä Tri toteaa hymyillen.

Emme voi sivuuttaa kirkkoa viime aikoina suuresti vahingoittaneita lukuisia pedofiiliaskandaaleita. Isä Tri vakavoituu ja ääni väimenee melkein kuiskaukseksi hänen sanoessaan surumielisenä:

– Näiden tapausten jälkeen luottamuksen rakentaminen on hyvin vaikeaa. Ongelma tuntuu olevan yleinen juuri länsimaissa, eikä se rajoitu vain katoliseen kirkkoon, vaikka keskustelu on profiloitunut sen ympärille. On muistettava, että esimerkiksi Saksassa vain promille hyväksikäyttötapauksista liittyy katoliseen kirkkoon. Tämä ei tietenkään vähennä kirkon vastuuta.

– Emme ole ihmisinä erehtymättömiä, vaikka julistammekin universaalia totuutta. Uskoa ja kirkkoa ei kuitenkaan tule tuomita niiden onnettomien

ELÄKÄÄ JALAT MAASSA, MUTTA SYDÄN TAIVAASSA.

vuoksi, jotka ovat pettäneet pappuden ihanteet, vaan tehtävämme on rukoilla, niin uhrien kuin tekoon syylisyyten puolesta.

Keskustelu seksuaalisista väärinkäytöksistä on silminnähden raskasta isä Trille.

– Meidän tehtävämme on huolehtia oman katoamattoman sielumme tilasta. Hän mietti hetken ja jatkaa:

– Me olemme kirkko. Tässäkin asiassa maailman parantaminen lähtee jokaisesta ihmisestä itsestään. On huolehdittava ihmisten hyvinvoinnista ruohonjuuritasolla. Perheiden hyvinvointi tarkoittaa myös tulevaisuuden ihmiskunnan hyvinvointia.

UUSI SUKUPOLVI INTEGROITUU

Isä Tri on seurakuntapappi. Hän ei ole antanut köyhyyslupausta, kuten useimmat katoliset sääntökuntapapit, mutta tekee näiden tavoin työtä palkatta. Kirkko saa jonkin verran rahaa Saksasta lähetystyöhön, sillä koko Skandinavia elää diasporassa eli katolisten osuus on alle 5 prosenttia väestöstä. Papit ovat riippuvaisia seurakuntalaisten tuesta.

Roomalais-katolisenkin papin työssä askarrellaan tavallisten arkipäiväisten asioiden kimpussa. Isä Trin päivään sisältää neljä rukoushetkeä ja tietysti päivit-

täin pyhä messu. Työhön kuuluu saar- nojen kirjoittamisen lisäksi uskonope- tusta, käyntejä perheissä sekä erilaisia kurssseja ja kerhoja.

– Olen vietnamilainen oksa vartettuna suomalaisen runkoon, isä Tri kuvaa.

Hän on ainoa vietnaminkielinen pappi koko maassa ja Suomessa olevat tuhat- kunta katolista vietnamilaista asuvat hajallaan, joten heidän paimentamisensa vaatii papilta paljon aikaa. Vietnami- laisyhteisö Suomessa joutuu kohtaamaan myös ympäröivän yhteiskunnan negatiivisen vaikutuksen. Nuori sukupolvi on hyvää vauhtia integroitumassa valtaves- töön. Vanhempia ihmisiä ei kunnoiteta ja perheiden rikkoutumisen vaara kas- vaa. Suomalainen elämäntapa vaikuttaa.

Isä Trin kiireet, kuten muidenkin pappien, painottuvat viikonloppuihin. Alkuvuodesta saattaa löytää hieppan tilaa vapaa-ajallekin.

– Pyrin välttämään äärimmäisyyk- siä niin työn kuin vapaahetkienkin suh- teen. Elokuussa käyn mielelläni ja siinä suhteessa olen miltei kaikkiruokainen. Fantasia, draama ja seikkailu kiinnostat- vat. Suosikkini on Batman, joka haluaa tehdä muiden puolesta jotain sankaril- lista ja hyvää, siten rohkaisten elämään ja antaen inspiraatiota.

OLKAA AVOIMIA HENGELLSYYDELLE

Isä Trin mielestä suomalaiset ovat sivistyneitä. Elämä sujuu rauhallisesti. Jär- jestystä ja sääntöjä kunnioidetaan niin liikenteessä kuin kaupan jonoissa. Kor- ruptiota ei ole, vaan kaikki saavat saman- laisen kohtelun. Isä Tri ylistää Suomea asioista, joita emme ehkä enää tunnista omiksemme kiihtyvästi eriarvoistuvassa maailmassamme.

Uskonsa vuoksi hän ei koe tulleensa koskaan Suomessa väärinkohdehduksi. Ainoastaan katolisuutta voimakkaasti arvosteleva kasvoton nettikirjoittelu on toisinaan hyökkäävän rajua. Tämä huo- limatta siitä, että katolinen kirkko toi- mii Suomessa matalalla profiililla.

– Katolisuus kuuluu kaikille ja yliti- tää kulttuuriset ja maantieteelliset rajat. Olen Suomen kansalainen, mutta samalla aina myös vietnamilainen ja kuten me kaikki, hengellisesti mielessä kahden valtakunnan kansalainen.

Jäähyväisiksi kätelessään hän sanoo vielä matkaeväiksi:

– Olkaa positiiivisia vaikeuksista huo- limatta ja avoimia hengelliselle elä- mälle. Eläkää jalat maassa, mutta sydän taivaassa. ●